

РЕШЕНИЕ

№ 8113

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1473** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

М. А. М. в качеството му на [фирма] обжалва решение от 17.12.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 1 състав, постановено по н.а.х.д. № 15018/2012 г., с което е изменено Наказателно постановление № 23-2304075/20.04.2012 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - С. в частта относно размера на наложената санкция. Твърденията в жалбата са свързани с касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК.

Ответникът не взема участие в касационното производство и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба, подадена в срок, е основателна. Оспореното решение е засегнато от касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 3, т. 1 от НПК.

1. Касаторът е санкциониран за нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ урежда писмена форма за действителност на трудовия договор. В КТ, регулиращ трудовите отношения между работник или служител и работодател, както и други отношения,

непосредствено свързани с тях, липсва легално и изрично определение на понятието „трудов договор“. Разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от КТ въвежда императивно задължение отношенията по предоставяне на работната сила да се уреждат само като трудови правоотношения. С чл. 66 от КТ са въведени специални изисквания по отношение съдържанието на трудовите договори. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 и 2 от КТ срочен трудов договор се сключва за определен срок или до завършване на определена работа. От друга страна, разпоредбите на чл. 258 – 269 ЗЗД регламентират правилата за договор за изработка, както и отношенията между изпълнител и възложител по такъв договор. Разликата между двата вида договори е във вида на престацията. Предметът на сключения с В. В. граждански договор - „да изработи 40 броя каменни стъпала“, предполага анализ на конкретната дейност, която е извършвал изпълнителят по гражданския договор, условията, при които е извършвал дейността, както и други обстоятелства, от които да може да бъде направен обоснован извод относно характера на изпълняваната функция. Тези факти, които имат пряко отношение към установяването на административно-наказателното обвинение, не са изследвани в пълнота от въззивния съд.

2. Фактическите изводи на СРС не са формирани при спазване на правилата по чл. 107, ал. 2 – 5 от НПК и след събиране и проверка на всички необходими и относими доказателства. Въззивният съд, в хода на съдебното следствие, приключило в едно заседание, е разпитал като свидетел единствено съставителят на акта, но не се е произнесъл по искането на жалбоподателя и не е допуснал до разпит като свидетел В. В., който е страна по сключения граждански договор. Привлеченото към отговорност лице е лишено от процесуалната възможност да ангажира доказателства в подкрепа на защитната теза и да разколебае фактическата обстановка, възприета в АУАН и НП. Установяването на релевантните за спора факти, свързани с действителния характер на правоотношението между страните, предполага и събирането на гласни доказателствени средства, в частност – свидетелските показания на изпълнителя на работата. По този начин би било изпълнено и процесуалното задължение на съда за пълно и всестранно изясняване на фактите от предмета на доказване. Предвид на забраната за фактически установявания в касационното производство – чл. 220 от АПК, процесуалното нарушение следва да бъде отстранено от първостепенния съд.

Изложените съображения мотивират съда да отмени обжалваното решение и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 1 и чл. 222, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН, Административен съд София - град, XIII^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 17.12.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, I^{-ви} състав по Н. дело № 15018/2012 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: _____